

STRESZCZENIE

Cykl obrazów, któremu nadałem tytuł *Ślady przeszłości*, będący sensem rozprawy doktorskiej, nawiązuje do wspomnień z lat wczesnej młodości, kiedy doświadczyłem tragedii śmierci mojego Ojca. Wizualizowane w wyobraźni kadry, nakreślone na kartach szkicownika, stały się podstawą kompozycji na docelowych podobrazach. W moich malarskich rozważaniach ważne było doświadczanie i poszukiwanie odpowiednich rozwiązań. Każdy obraz stanowił wyzwanie i tylko ode mnie zależało czy nadam mu odpowiednią formę i zastosuję właściwe środki malarskie. Kolor dobierałem w relacji do formatu dzieła i emocji, które mną kierowały. Będąc świadkiem wydarzeń związanych z nagłą stratą najbliższej osoby, zapis malarski uznałem za najgodniejszą formę upamiętnienia.

Sceny ujęte na obrazach *Pożegnanie* oraz *19.12.1995* rozgrywały się w czasie mroźnego zimowego wieczoru. Działania malarskie oparłem o szkic wykonany z pamięci. Szybkimi ruchami podzieliłem obrazy na rozgrywające przestrzeń obszary. Podczas poszukiwania odpowiednich kolorów kierowałem się malarską intuicją. Poprzez zestawienie ich ze sobą na płaszczyźnie byłem w stanie ocenić słusność wyboru. Owe obrazy chronologicznie wizualizowały napięcie i niepokój, który był obecny w tej tragicznej sytuacji. Każdy z nich ukazywał

z innego punktu obserwacji tę samą zapamiętaną scenę. Przedstawienia stały się zapisem pamięci.

Scena **20.12.1995** swoją niemal monochromatyczną gamą oddaje ciszę i smutek. Podobnie jak w dniu wypadku czas na obrazie zatrzymuje się. Kadr *Niespodzianka z Żerania* przedstawia scenę z codzienności. Przestrzeń podzielona na wnętrza wprowadza widza w świat moich wspomnień. Artefakty umieszczone w ujęciu przywołują tęsknotę do wspólnych wycieczek z Ojcem. Światło w centralnej części pełni rolę łącznika ze światem zewnętrznym. Obrazy *Okęcka* i *W warsztacie* łączy ekspresja i użycie zdecydowanych kolorów. Śmiałe zestawienie barw i użytych form odróżniają tę kompozycję od pełnych zadumy nokturnów. Obraz *Syrena z kwiatami* przywołuje emocje z wystawy lilii w Starej Oranżerii Łazienek Królewskich. Wykreowana w nim kompozycja oparta jest na zasadzie kontrastu, tworzonego poprzez zestawienie klasycystycznej bryły budynku z oszczędną formą samochodu dostawczego, ożywioną barwnym akcentem florystycznym.

Scena *W szklarni* jest pełna barw i zapachów. Tak ją pamiętam z dzieciństwa. Swoją uwagę skupiam na oddaniu istoty miejsca. Środkami malarskimi staram się ukazać rozświetlone wnętrza. Nieregularne formy roślin zderzam z geometryczną konstrukcją. Szukam koloru, łączę barwy. Zmieniam konsystencję farby, by nadać jej laserunkowość. Dostosowuję kolor w partiach cienia, bawię się światłem.

Myśli i idee, charakterystyczne dla mojej twórczości, nadają jej indywidualny charakter. Bardzo ważne odniesienie stanowi dla mnie dziedzictwo artystyczne pozostawione przez dawnych i współczesnych mistrzów. Jest ono swoistym fundamentem, drogą wyjściową do własnych poszukiwań, subiektywnych doznań, twórczych kreacji.

Poprzez spotkania z dziełami wybitnych twórców poszerzam swoją artystyczną wrażliwość. Szczególnie bliskie są mi dzieła Caspara Davida Friedricha, w których kontemplujący rzeczywistość człowiek podkreśla swoją relację z Bogiem. Myśl Friedricha, by w procesie tworzenia kierować się wewnętrzną wrażliwością, ma dla mnie znaczenie najistotniejsze.

DISSERTATION SUMMARY

The series of paintings, which I titled *Ślady przeszłości* [Traces of the Past], being the essence of my doctoral dissertation, refers to the memories of my early youth, when I experienced the tragedy of my father's death. Outlined on the pages of the sketchbook, the frames that I visualized in my imagination became the basis for the composition on the target canvas. In my painting deliberations, it was important to experience and search for appropriate solutions. Each painting was a challenge and it was only up to me whether I would give it the right form and apply the appropriate painting means. I chose the colour in relation to the format of the work and emotions that led me. Being a witness to the events related to the sudden loss of the closest person, I recognized the painting as the most dignified form of commemoration.

Scenes included in *Pożegnanie* [Farewell] and *19.12.1995* took place during a cold winter evening. I based my painting actions on a sketch made from memory. With quick movements, I divided the images into space-dividing areas. While searching for the right colours I was guided by painterly intuition. By juxtaposing them on the plane, I was able to assess the aptness of choice. Those paintings chronologically visualized the tension and anxiety that was present in the tragic situation. Each of them showed from the same memorized scene

from a different observation point. Representations became a record of memory.

The scene **20.12.1995**, with its almost monochromatic palette, captures silence and sadness. As on the day of the accident, the time in the painting stops. The frame *Niespodzianka z Żerania* [A Surprise from Żerań] presents a scene from everyday life. The space divided into interiors introduces the viewer into the world of my memories. The artefacts placed in the frame evoke a longing for joint trips with Father. Light in the central part plays the role of a connector with the outside world. The paintings *Okęcka* and *W warsztacie* [At the Workshop] combines expression and the use of strong colours. A bold combination of colours and forms distinguishes this composition from the reverie of nocturnes. The painting *Syrena z kwiatami* [A Syrena with Flowers] evokes the emotions from the lily show in the Old Orangery of the Royal Łazienki Park. Its composition is based on the principle of contrast, created by combining a classicist building with an economical form of a delivery van, animated by a colourful floristic accent.

The scene *W szklarni* [In the greenhouse] is full of colours and smells. That is how I remember it from my childhood. I focus on capturing the essence of the place. I try to show the floodlit interior through painting means. Irregular forms of plants collide with the geometric construction. I am looking for a colour; I combine colours. I change the thickness of the paint to give it a glazing quality. I adjust the colour in the parts of the shadow; I play with light.

The thoughts and ideas that are characteristic of my work give it an individual character. The artistic heritage left by old and modern masters provides a very important reference for me. It is a kind of foundation, the starting point of my own explorations, subjective experiences, and creative work. Through meetings with the works of outstanding artists, I am expanding my sensibility as artist. I particularly admire the works of Caspar David Friedrich, in which a man contemplating reality emphasizes his relationship with God. To me, Friedrich's thought: to be guided by inner sensibility in the process of creation, is the most important tenet.